

Hans Jørgen Holm (V):

Der har været 41 ændringer af dagpenge-loven, som vi populært kalder den, siden 1975, og heraf har de 20 været i de sidste 2 år. Dertil har der været knyttet over 1.000 betydende cirkulærer, og derfor var det måske rimeligt at spørge, hvor længe arbejdsministeren vil finde sig i, at vi bare lapper videre på dagpengesystemet uden at gå i gang med en egentlig reform.

De lovændringer, der er lagt op til i dette lovforslag, var for så vidt forudsigelige, eftersom de var fastlagt ved indførelsen af efterlønsordningen, og det drejer sig om to hovedændringer, dels lønmodtagernes og arbejdsgivernes finansiering af nettoudgiften til efterløn, dels opkrævningen af medlemsbidragene.

Om den økonomiske side af efterlønsordningen vil jeg sige, at den var et led i SV-regeringsaftalen fra efteråret eller sommeren 1978, og vi vedstår selvfølgelig denne aftale. Der blev da lavet en fordelingsnøgle med hensyn til, hvordan udgifterne skulle fordeles.

Det, vi imidlertid ikke er enige i med hensyn til den fremgangsmåde, man har valgt ved det foreliggende lovforslag, er, at man hæver bidragene uden at se på, hvordan efterlønsordningen har fungeret i den 3 års periode, der er gået, for det lå også i aftalen, at man skulle vurdere det samlede system. Her accepterer man efterlønsordningen, som den nu engang er, uden at ville foretage justeringer, og så udskriver man regningen til de to parter.

Hvad angår de oplysninger, der er givet i ministerens fremsættelsestale, om at der vil blive ydet kompensation til arbejdsgiverne i det første år for den merudgift, der pålægges dem – for det er klart, at en merudgift i den nuværende situation i hvert fald ikke ligefrem vil virke som en styrkelse af beskæftigelsen – regner vi med, at vi under udvalgsarbejdet vil få en nærmere redegørelse for, hvad det egentlig er, man har tænkt sig. Jeg vil også godt om dette sige, at det, som det er sagt, er et led i forligsaftalen fra 20. maj mellem forligspartierne og regeringen. Da var det i forligsteksten kædet sammen med en ændret opkrævning af arbejdsgiverbidraget.

I den skriftlige del af statsministerens åbningstale er de to forslag skilt ad, sådan at vi altså får en stigning i bidragene, uden at vi endnu ved noget om, hvad der sker med opkrævningsmetoden, og det var derfor meget rart at få at vide, om man fortsat fastholder det princip, at der for den første person i en virksomhed ikke opkræves arbejdsgiverbidrag. Jeg tror, det betyder ganske meget for en lang række mindre virksomheder, at de kan holdes ude af et administrativt system. Jeg tror også at vi kan få en del arbejdsgivere til at tage nogle i arbejde i en kortere eller længere periode, for det er jo ikke bare den første person, det er også stumpen af den første person, det drejer sig om, og hvis vi holder den første ude af dagpengesystemet og af hele opkrævningsproceduren, tror jeg, vi kan få nogle i gang.

Den administrative omlægning af opkrævningen af bidragene vil vi da godt høre nærmere om, men umiddelbart virker det som en forenkling og en effektivisering af systemet, og dermed betyder det også en bedre kontrol.

Vi vil også godt i udvalget høre nærmere om det sammenfald, der kan være mellem forbunds- og A-kassers administration, og dermed også om de administrationsbidrag, som man kan pålægge medlemmerne til forvaltning af kasserne.

Grethe Fenger Møller (KF):

Når man læser bemærkningerne til dette lovforslag, forstår man jo egentlig godt, hvorfor den danske befolkning har fået den opfattelse, at der aldrig nogen sinde sker noget i folketingssalen, og hvorfor der heller ikke er ret meget interesse om det arbejde, der foregår i folketingets forskellige stående udvalg. For det fremgår direkte af bemærkningerne til lovforslaget – ud over de mere saglige ting – at regeringen den 20. maj 1981 har indgået forlig med en række partier om den fremtidige finansiering af nettoudgifterne til efterlønsordning osv. Hvorfor skulle folketingsmedlemmerne egentlig være i salen for at overvære denne debat, når de ved, at alting er ordnet på forhånd? Det er ikke mærkeligt, at folkestyret har svært ved at fungere, og at der ikke er megen interesse for, hvad der sker i dette parlament.